

ZACHT

voor Ginette

Zachtheid die zoveel woorden vergt
zo teder zij mijn wonden zalft
haar naakte hand satijn breekbaar
elk gebaar

wat zij aanraakt dauw gestreeld
tranend in haar ogen zie ik
het glanzen van de dag diepzee
van mijn denken de ochtend

in al zijn facetten nacht
geslepen witte parels
om haar hals
kraalogen op mij gericht.

Thierry Deleu